

GÁI NHÀ QUÊ

Nguyễn Trung Nhi

Em gái quê mùa, ngày ngày bên lúa, bên vườn, tóc còn hương lúa miền
quê, áo bà ba cũ sòn vai, em cười xinh quá là xinh.
Em vốn ngoan hiền, nụ cười má lúm đồng tiền Bao chàng sẵn đón trông
cây si tình quanh ngõ nhà em, nhưng mà em vẫn làm ngơ.
Em không tham lụa là gấm vóc Em không theo đua đòi cao
sang Em thương cây xanh, lúa trên đồng Em vun em xới em
trồng Em người con gái miền quê Em chỉ mong
gặp được chàng trai trẻ chung tình Cho dù rau cháo mình
oi Suốt đời ta có mình thôi, tiếng cười sớm tối giòn vang.